

Enhver kan jo tage fejl

Vi kunne have været tvillinger, den ukendte pige og jeg. Hvis det ikke lige var, fordi hun simpelthen udstrålede penge og selvtillid.

Jeg havde allerede lagt mærke til hende i lufthavnen. Hun stod lidt foran mig i køen, da vi checkede ind. Hun havde den samme kuffert som jeg, en letvægts-, marineblå lærredskuffert med hjul under, købt i en af de utallige kædeforretninger. Fra kufferten gled mit blik op til dens ejermand. Vi lignede faktisk hinanden – vi var cirka lige gamle, havde samme bygning og samme hudfarve. Den eneste synlige forskel var, at denne pige havde penge. Det havde jeg ikke.

Hun så dyr ud i et og alt. På lang afstand kunne jeg se, at hendes tøj stammede fra en fashionabel modedesigner. Da jeg kom nærmere, så jeg det kendte mærke diskret broderet på lommerne. Hendes frisyre – skønt uforskammet simpel – havde det præg, som kun en ekspert inden for frisørbranchen kan opnå. Hendes hud var glat og sund og jævnt solbrændt.

Det har hun fra et solarium, tænkte jeg misundeligt. Min egne plettede bronzefarve stammede fra en creme,

jeg havde brugt for at dække over min usunde hud, der praktisk taget aldrig så solen. Når jeg arbejder fuldtids, er det, som om hedeølger uværgerligt rammer de dage, hvor man absolut skal opholde sig indendøre.

Det var derfor, jeg i et fortvivlet øjeblik i februar havde meldt mig til denne rejse til Tunesien, for på det tidspunkt længtes jeg desperat efter solen.

Nu, da afrejsedagen var kommet, var jeg ikke længere så sikker. Jeg vidste praktisk taget intet om Tunesien. Jeg havde faktisk slet ikke råd til en rejse, end ikke den billigste, og da jeg havde betalt rejsen, blev der slet ikke råd til lækkert ferietøj. Tilmed måtte jeg rejse alene, for det var ikke lykkedes mig at overtale nogen af pigerne på kontoret til at tage med. De skulle alle sammen på romantiske rejser sammen med deres kærester. Pigen med kufferten syntes dog også at være alene, men hun var ikke den type, der var alene ret længe ad gangen. Manden bag hende i køen var allerede ivrig efter at hjælpe hende med kufferten. Mænd synes altid at flokkes omkring disse rige, smarte piger, mens de grå mus som mig får lov at stå ene og forladt i baggrunden. Og så var hende her alligevel ikke så forskellig fra mig af udseende. Hvis bare jeg havde haft samme tøj som hende, så kunne jeg

også få lidt opmærksomhed. Jeg følte mig allerede varm og svedig i mine cowboybukser. Men tilfældet kunne måske komme mig til hjælp....

Jeg så hende nu og da under hele ferien, når hun bevægede sig scenevant gennem souk'en eller appelsinlundene, som regel ledsaget af ene eller anden forblændet mandsperson.

Jeg nød overhovedet ikke min ferie. Det var for varmt, havet var for farligt at bade i, og ved hotellets svømmepøl havde min uægte solbrændtshed en ubehagelig tendens til at blive stribet.

Gaderne var fulde af tiggere, men jeg havde ikke råd til at være gavmild, så de blev sure og grove, når jeg afslog deres bønner. Mit tøj var hverken køligt eller pænt til Afrika i juni, og jeg var ikke kommet til at kende nogen af de andre i rejseselskabet, som mest bestod af midaldrende par. De få ledige unge mænd jagtede ivrigt den rige pige.

Det føltes som en lettelse, da de ti dage omsider var til ende. Selvfølgelig var flyet forsinket, da vi skulle hjem, så vi sad og var ved at smelte af varme i lufthavnen to timer længere end beregnet. Jeg var i en

miserabel tilstand, da vi landede i Kastrup.

Jeg stod fortabt ved bagagekarrusellen og ventede på min kuffert.

Jeg gider næsten ikke vente på den elendige kuffert, tænkte jeg surt. Hvis bare jeg havde råd til at købe en anden, så ville jeg smide den ud, med indhold.

Den rige pige, som var iført en kølig dragt fra Saint Laurent, stod i nærheden, omgivet af en flok mandlige venner. Hun snakkede og lo som sædvanlig, uden at bekymre sig om sin kuffert. Nu så jeg den komme hen ad transportbåndet. Jeg var sikker på det var hendes kuffert, for den havde ikke noget kuffertmærke, hvorimod jeg havde bundet flyselskabets mærke til min før udrejsen.

Typisk, tænkte jeg ved mig selv, hendes kommer selvfølgelig først, og her må jeg stå og vente på min....., og videre tænkte jeg:

Hvorfor tager jeg ikke....? jeg kunne stadig for mit indre øje se alt det lækre, dyre tøj, hun havde haft på i ferien. Det ville både passe mig og klæde mig. Og hun havde jo råd til at miste det. Hun kunne bare købe noget andet. Hvis hun opdagede at jeg havde taget hendes kuffert, kunne jeg jo bare sige, at det var en ren og skær fejltagelse. Vores kufferter var jo ens, skønt jeg egentlig ikke forstod, hvorfor hun ikke havde en dyrere læderkuffert, der passede til det øvrige i hendes fremtoning.

Jeg greb fat i kufferten og løftede den op fra karrusellen, og ud af øjenkrogene så jeg at pigen stadig

stod med ryggen til uden at have bemærket noget.

Rolig, sagde jeg til mig selv. Opfør dig naturligt. Gå bare stille og roligt væk, helt naturligt.

Med kufferten i hånden gik jeg gennem ankomsthallen til toldskrankerne. Jeg forsøgte at trække vejret normalt, skønt jeg havde sommerfugle i maven. Endelig så jeg pigen vende sig roligt om mod karrusellen, og jeg så hende tage min kuffert og sætte den på gulvet. Så bøjede hun sig ned over den og rynkede panden. Hendes blik flakkede ned gennem trængslen i ankomsthallen, og jeg mærkede, snarere end så, at jeg var blevet opdaget, så jeg satte farten op. Da jeg nåede toldskranken, var hun måske femten meter bag mig. Jeg havde næsten passeret toldskranken, da jeg så pigen standse op, og af en eller anden grund ændrede hun retning og gik forbi en anden toldskranke med min kuffert rullende efter sig. Troede hun, at hun alligevel havde taget fejl? Nå, nu var hun i hvert fald væk, og her stod jeg med hendes kuffert. Jeg drog et lettelsens suk. I samme øjeblik trådte en mand i

uniform frem foran skranken og berørte min skulder. Det var det sædvanlige, hvorfor var det altid mig, der blev standset i tolden? Eller mig, man ignorerede på restauranter?

Eller mig, der måtte skifte kø i supermarkedet?

- Vil De være venlig at følge med?

Jeg kom ind i et aflukke, hvor man bad mig åbne min kuffert. Det var ikke noget problem. Det var jo en billig kuffert, så min nøgle passede. Jeg åbnede låget – selv nysgerrig efter at se, hvad jeg var kommet i besiddelse af. Men i stedet for det lækre modetøj, jeg havde ventet at finde, lå der på rad og række et stort antal små plasticposer, indeholdende noget hvidt pulver.

- Ser man det, sagde toldbetjenten.

Han smilede, men der var ingen venlighed i hans smil. - Hvad er det, vi har her? Kokain? Heroin?

- Jeg forstår ikke, råbte jeg. - Det er en fejltagelse. Det er slet ikke min kuffert! - Det siger de allesammen, sagde han roligt. - Og hvordan vil du i øvrigt bevise det?

De siger, jeg skal være glad, hvis jeg kan nøjes med ti års fængsel.....

OPGAVER

I. Forbind de danske ord fra teksten med de islandske:

Nr.	Dansk	Nr.	Islandsk
1	at tage fejl		hárgreiðsla
2	at lægge mærke til		appelsinulundur
3	at ligne		töskufæriband
4	en frisyre		hafa efni á
5	misundelig		kompa
6	uværgerligt		brottför til útlanda
7	at have råd til		komusalur
8	opmærksomhed(en)		taka eftir
9	en appelsinlund		sólbruni
10	solbrændtshed(en)		toll-afgreiðsla
11	at smelte		öfundsjúkur
12	en karrussel		anda
13	et transportbånd	1	gera mistök
14	en udrejse		hringekja
15	en fejltagelse		undantekningalaust
16	en ankomsthal		athygli
17	en toldskranke		bráðna
18	at trække vejret		ganga hraðar
19	at sætte farten op		mistök
20	et aflukke		líkjast

II. I hvilken rækkefølge skete begivenhederne?

_____ Jeg opdagede at den smarte dame rejste alene.

_____ Vi blev nødt til at vente i lufthavnen i to timer.

_____ Jeg så mange tiggere på gaderne i Tunesien.

_____ Jeg var glad da vi landede i Kastrup.

_____ I Kastrup lagde jeg mærke til en smart dame der lignede mig.

_____ Jeg gik hurtigt gennem ankomsthallen til toldskrankerne.

_____ Jeg så en dame med en lærredskuffert der var magen til min.

_____ Jeg så damen med en herre i appelsinlunden.

1 Jeg skulle rejse på ferie til Tunesien.

_____ Jeg opdagede at der var kokain i kufferten.

_____ Jeg så damens kuffert på transportbåndet.

_____ Toldbetjenten troede desværre ikke på det jeg sagde.

_____ Jeg ville forsøge at stjæle den smarte dames kuffert.

III. Ordleg. Find de ord der mangler. Ordene forekommer i novellen.

taske	transport	landede	ankomsthallen	lufthavn	kuffert
afgang	ferie	uniform	flyselskab	toldskranken	

Jeg så damen først i Kastrup _____

Jeg var meget lettet da flyet endelig _____

Over højtalerne meldte man flyets _____

SAS er et nordisk _____

At flyve er en behagelig form for _____

Efter paskontrollen kommer man til _____

Damen skulle til Tunesien på _____

Jeg blev standset da jeg kom hen til _____

Jeg skulle vise hvad der var i min _____

Der var kun kokain i damens _____

Toldbetjenten var iført den traditionelle _____

